

U

U	<ol style="list-style-type: none"> 1. simbolul chimic al uraniului, 2. abr.unitate, 3. v. unda U, 4. simbol pentru uracil.
U.B.	abr. uniate <i>Bodansky</i> .
UBICVITAR	se spune despre un organism animal sau vegetal care se găsește peste tot.
UGER	sin. glanda mamară, organ al secreției laptelui; la vacă este constituit dintr-o glandă tubulo-alveolară de origine ectodermică, voluminoasă, compusă din patru sferturi, fiecare prelungit printr-un mamelon, cu o structură specifică.
U.I.	abr. unitate internațională.
U.I.V.	abr. urografie intravenoasă.
ULCER	(lat. <i>ulcus - rană</i>), pierderea de substanță la nivelul pielii sau mucoasei mai ales când prezintă o slabă tendință de cicatrizare și o evoluție cronică.
ULCER GASTRODUODENAL	entitate clinică ce înglobează ulcerul gastric și duodenal, dat fiind asemănarea manifestărilor prezentate.
ULCERAT	care este locul unui ulcer.
ULCERAȚIE	soluție de continuitate într-un țesut epitelial pavimentos sau al mucoaselor, cu pierdere de substanță de profunzime variabilă, depășind în orice caz stratul bazal.
ULCEROS	<ol style="list-style-type: none"> 1. care se referă la o ulcerație, care are aceste caractere, 2. ulcerul însuși, mai ales când se află pe cale de formare, 3. cel care suferă de ulcer.
ULCUS	pierdere de substanță profundă, depășind dermul, și a cărui vindecare se face prin cicatrice.
ULEIURI	substanțe grase, lichide la temperaturi normale, produse obișnuit de celulele unor țesuturi vegetale, dar și de unele țesuturi animale; este insolubil în apă, dar solubil în benzină, eter etc.
ULNA	cuvânt latin pentru cubitus; unul din cele două oase lungi, paralele, ale antebrățului membrului anterior, la vertebratele tetrapode.
ULNAR	nerv al membrului toracal, detașat din plexul brahial, care pătrunde între extensorul carpo-ular și flexorul carpo-ular, deasupra articulației carpului, continuându-se cu nervul volar lateral.
ULTRACENTRIFUGARE	centrifugare cu mare viteză, până la 100.000 de turații pe minut, utilizată în special pentru determinarea dimensiunii particulelor protidice și virale, precum și a greutateii moleculare.
ULTRAFILTRARE	filtrare sub presiune printr-un filtru care nu permite decât trecerea particulelor ultramicroscopice, virusurilor sau particulelor în soluție coloidală.
ULTRAFILTRU	filtru constituit din celofan, colodiu, gelatină etc., cu pori foarte mici, având dimensiuni cuprinse între 10-200 mμ.

MIC DICȚIONAR BIO-MEDICAL

*Cristina R.T.,
Dumitrescu Eugenia,
Teușdea V.,
Boboloaca I.*

ULTRAMICROSCOPIC	1. care este de dimensiuni prea mici ca să poată fi examinat la microscopul obișnuit; 2. care se referă la ultramicroscopie sau la ultramicroscop.
ULTRAMICROSCOPIE	studiul cu ajutorul unui ultramicroscop, a structurilor prea mici ca să poată fi examinate la microscopul obișnuit, precum și ansamblu tehnicilor ajutătoare.
ULTRASCURTE	v. unde electromagnetice.
ULTRASONOGRAFIE	v. ecografie.
ULTRASONOGRAFIE DOPPLER	tehnică folosind efectul <i>Doppler</i> asupra unui fascicul de ultrasunete pentru a măsura variațiile în viteza de circulație a sângelui într-un vas de stenoza sau dilatația vasului.
ULTRASONOTERAPIE	folosirea terapeutică a ultrasunetelor.
ULTRASTRUCTURĂ	structura unei celule așa cum apare la microscopul electronic.
ULTRASUNET	vibrație mecanică identică vibrațiilor sonore, dar cu o frecvență care depășește 20.000 Hz, deci imperceptibilă pentru urechea umană.
ULTRAVIOLETE	radiații electromagnetice invizibile, asemănătoare luminii, dar cu o frecvență mai mare, situate în spectru dincolo de violet.
ULTRAVIRUS	sinonim depășit pentru virus.
UMĂR	segmentul corespunzând unirii brațului la torace.
UMĂR BLOCAT	formă de periartrită scapulohumerală caracterizată prin blocarea mișcărilor active și pasive în circulație; se datorește în general unei capsulite retractile, sin. umăr înghețat.
UMĂR ÎNGHEȚAT	v. umăr bloat.
UMBELĂ	tip de inflorescență racemoasă simplă, la care pedicelii florali au practic aceeași lungime; ei cresc din noduri foarte apropiate ceea ce face ca florile să fie la același nivel.
UMBELIFERE	familie botanică care cuprinde circa 2400 de specii, în cea mai mare parte ierboase, anuale, bienale sau perene, având rădăcină pivotantă, adesea tuberizată (metamorfozată).
UMIDITATE ABSOLUTĂ	cantitatea de vapori de apă care se găsește la un moment dat într-o masă de aer, care se exprimă în g/m ³ aer sau în mm coloană de mercur.
UMIDITATE ABSOLUTĂ MAXIMĂ	cea mai mare cantitate de vapori de apă pe care o poate conține o masă de aer la o anumită temperatură, fără a produce condens; crește proporțional cu temperatura și se exprimă în g/m ³ aer sau în mm col. Hg.
UMOARE	(lat. <i>humor</i> - lichid), lichid în care se scaldă celulele organismului.
UMOAREA APOASĂ	lichid transparent conținut în camerele anterioară și posterioară a ochiului, contribuie la menținerea presiunii intraoculare și furnizează elementele nutritive necesare cristalinelui.
UMOAREA VITROASĂ	sin. termen desuet pentru corpul vitros.
UMORAL	care se referă la lichidele organice.
UNCARTROZĂ	artroza articulațiilor uncovertebrale.
UNCIFORM	care este în formă de cârlig.
UNCINARIA	(lat. <i>uncus</i> - cârlig), nematod din familia <i>Anchilostomatidae</i> care parazitează la câine, vulpe, lup, pisică, porc.
UNCINAT	care prezintă un mic cârlig; care se referă la uncusul hipocampului.
UNCODISCARTROZĂ	asociația dintre o uncartroză și leziuni ale discurilor intervertebrale ce caracterizează artroza cervicală.
UNCOVERTEBRALĂ (ARTICULAȚIA)	v. articulație.

MIC DICȚIONAR BIO-MEDICAL

*Cristina R.T.,
Dumitrescu Eugenia,
Teușdea V.,
Boboloaca I.*

UNCUSUL HIPOCAMPULUI	v. hipocamp.
UNCUSUL VERTEBRELOR CERVICALE	sin. apofiza semilunară a vertebrelor cervicale.
UNDA P	în electrocardiogramă, undă care traduce activitatea atriilor.
UNDA Q	în electrocardiografie, undă inițială negativă a complexului rapid QRS.
UNDA QS	în electrocardiografie, undă anormală, negativă, ce înlocuiește complexul QRS.
UNDA R	în electrocardiografie, deflexie pozitivă a complexului ventricular QRS.
UNDA S	în electrocardiografie, undă negativă care urmează după unda pozitivă R.
UNDA T	în electrocardiografie, undă care măsoară, cu segmentul RS-T, recuperarea ventriculară.
UNDA U	în electrocardiografie, unda care urmează după unda T și este amplă la sportivi și vagotonici.
UNDĂ	<ol style="list-style-type: none">1. modificarea stării fizice a unui mediu, schimbare ce se propagă din locul unde se produce o perturbare, sub formă de vibrații, zdruncinare;2. în electroencefalografie, semn grafic care apare sub formă de variație lentă izolată sau de secvență ritmică, având frecvența relativ redusă.
UNDĂ „ÎN DOM”	sin. unda <i>Pardee</i> .
UNDE ELECTROMAGNETICE	nume dat undelor vibratorii produse prin oscilația câmpurilor magnetice și electrice, care nu necesită nici un mediu material pentru a se propaga.
UNDE HERTZIENE	unde electromagnetice cu lungime de undă mai mare decât cea a razelor infraroșii, folosite în televiziune, telefonie și medicină.
UNDE SCURTE	unde electromagnetice cu lungime de undă între 10 și 60 m.
UNDE ULTRASCURTE	unde electromagnetice cu lungime de undă mai mică de 3 m.
UNGHIAL	<ol style="list-style-type: none">1. care se referă la unghie;2. care se referă la osul lacrimal (unguis).
UNGHIE	lamă cornoasă transparentă, flexibilă și rezistentă, care acoperă partea posterioară a ultimei falange a degetelor.
UNGHIE ÎNCARNATĂ	unghie ce are marginea laterală înfundată în țesuturile moi vecine, putând provoca o inflamație, adesea însoțită de supurație.
UNGUIS	lamelă osoasă subțire, situată pe peretele intern al orbitei, în spatele ramurii ascendente a maxilarului superior.
UNGULIGRADE	animale mamifere care calcă pe vârful degetelor, care sunt protejate de copită (ex. porcul, oaia, capra, calul, vaca, zebra etc).
UNICELULAR	format dintr-o singură celulă.
UNILATERAL	care nu se referă decât la o singură parte a corpului sau a unui organ.
UNILOCULAR	care prezintă o singură cavitate sau un singur compartiment.
UNIOVULAR	v. sarcină gemelară uniovulară, gemeni.
UNIPOLAR	cu un singur pol.
UNISEXUAT	organism care posedă un singur sex; la plante, flori, inflorescențe sau indivizi, fie femele, fie masculule; la animale, indivizi care produc numai un singur tip de gameți, fie femeli, fie masculi.
UNITATE	mărime sau cantitate, divizibilă sau indivizibilă, ce servește ca termen de comparație și permite o măsurare.

MIC DICȚIONAR BIO-MEDICAL

*Cristina R.T.,
Dumitrescu Eugenia,
Teușdea V.,
Boboloaca I.*

UNITATE HOUNSFIELD	în tomografii, unitate de măsură pentru măsurarea densității unui careu elementar.
UNITATE MORGAN	(<i>unitate crossing over, unitate de hartă</i>), unitate de măsură a distanței dintre două gene linkage și a lungimii cromozomilor; reprezintă un procent de crossing over între locii a două gene sau o unitate dintr-o hartă a unui cromozom.
UNIVALENT	sin. monovalent; cromozom neîmperecheat în profaza I a meiozei; se poate pierde sau se atașează de filamentele fusului migrând spre un pol.
UNIVITELIN	(lat. <i>unum</i> – <i>unul singur</i> + <i>vitellum</i> - <i>gălbenuș</i>) gemeni care provin dintr-un singur ou.
UPERIZARE	procedeu de ultrapasteurizare prin injectarea de vapori sub presiune, pus la punct în Elveția pentru sterilizarea continuă a produselor lichide din industria alimentară, în special produsele lactate.
U.P.R.	abr. uretrotipografie retrogradă.
UPSHOT	termen englez adoptat și folosit în limba franceză în oftalmologie, pentru devierea ochiului în sus și înspre regiunea nazală, ca rezultat al contracției anormal de intense a mușchiului mic oblic al ochiului.
URACA	partea superioară îngustată a alantoidei, pornind către ombilic care, la embrionul uman, se transformă precoce în cordon fibros care se întinde de la vezică la ombilic.
URACIL	bază azotată pirimidinică care participă la structura ARN (din care se poate obține prin hidroliză); se simbolizează U.
URANIC (URANIAN)	care se referă la uraniu.
URANISM	homosexualitate masculină.
URANIU	element radioactiv natural, constituit din trei izotopi: uraniu 238, 235 și 234.
URANOPLASTIE	(gr. <i>ouranos</i> – <i>cer, acoperiș</i> + <i>plassein</i> – <i>a forma</i>) sin. palatoplastie; operație de plastie a palatului deschis (accidental sau congenitală).
URANOPLEGIE	sin. palatoplegie.
URANOSCHIZIS	sin. palatoschizis.
URANOSTAFILOPLASTIE	corectare chirurgicală, prin autoplastie, a unei fisuri a boltei și vălului palatin.
URAT	sare sau ester al acidului uric.
URATEMIE	prezența uraților în sânge.
URATIC	care se referă la urați, care este format din urați.
URATOLITIC	care dizolvă urații.
URATURIE	prezența uraților în urină, urații reprezintă forma de eliminare a acidului uric prin urină.
URECHE	organul auzului și al echilibrului, cuprinde trei părți: urechea externă, medie și internă.
URECHEA EXTERNĂ	organ de recepție al undelor sonore, constituit din pavilion și conductul auditiv extern.
URECHEA INTERNĂ	organ de percepție a undelor sonore și organ de echilibru, situat în stânca osului temporal, intern față de casa timpanului.
URECHEA MEDIE	organ de transmisie al undelor sonore format din trei părți: cutia timpanului, trompa Eustachio și cavitățile mastoidiene.
URECHIUȘA	fiecare din cele două cavități cardiace situate în spatele ventriculilor, la baza inimii.
UREE	substanță organică sintetizată în ficat, pornind de la amoniac și ajungând în sânge.
UREDINALE	ordin (<i>Uredinales</i>) de ciuperci parazite obligate, din clasa <i>Basidiomycetes</i> , care cuprinde familiile <i>Melampsoraceae</i> și <i>Pucciniaceae</i> și produc bolile cunoscute sub denumirea de rugini.

UREMIC	(suferind) de uremie.
UREMIE	sin. sindrom uremic; creștere patologică a cantității de uree sau de acid uric din sânge.
UREOGENEZĂ	ansamblu reacțiilor de sinteză a ureei, pornind de la amoniac.
UREOGENIC	care se referă la producerea de uree.
UREOPOIEZĂ	sin. ureogeneză.
URETER	canal excretor al rinichiului, lung de 25 de cm, care constituie bazinetul și se varsă în vezica urinară printr-un meat situat la nivelul unghiului lateral, care corespunde trigonului vezical.
URETER BIFID	malformație congenitală caracterizată prin existența a două uretere care drenează același rinichi și se reunesc, după care se varsă în vezică printr-un singur orificiu.
URETERAL	care se referă la ureter.
URETERALGIE	durere pe traiectul ureterului.
URETERECTAZIE	dilatarea ureterului.
URETERECTOMIE	rezeția parțială sau totală a ureterului.
URETERITĂ	inflamația ureterului, de obicei secundară și asociată unei cistite sau unei pielonefrite.
URETEROCEL	dilatarea chistică a porțiunii terminale, intravezicale, a ureterului, consecutivă unei stenoze a meatului urinar.
URETEROCERVICAL	care se referă la ureter și la colul vezical.
URETEROCISTO NEOSTOMIE	realizarea chirurgicală a unei noi implantări a ureterului în vezică.
URETEROCOLOSTOMIE	realizarea chirurgicală a vărsării ureterului în colon.
URETEROENTEROSTOMIE	implantarea ureterului la intestin.
URETEROGRAFIE	examen radiologic al ureterului după injectarea unei substanțe opace pentru razele X.
URETEROHIDROZĂ	dilatarea ureterului consecutivă unui obstacol în calea scurgerii urinii.
URETEROLITIAZĂ	prezența de calculi în ureter.
URETEOLITOTOMIE	extracția unui calcul după incizia ureterului.
URETEROLIZĂ	operație pentru degajarea unui ureter cudit, fixat sau comprimat.
URETERONEFRECTOMIE	ablația chirurgicală a ureterului și a rinichiului corespunzător.
URETEROPIELITĂ	inflamația ureterului și bazinetului.
URETEROPIELOGRAFIE	pielografie după injectarea unei substanțe de contrast direct în meatul ureteral, efectuată în cursul unei cistoscopii.
URETEROPIELOGRAFIE RETROGRADĂ	radiografia aparatului urinar după înjecarea unui produs opacifiant, printr-o sondă specială, introdusă în meatul uretral și care ajunge până la bazinet.
URETEROPIELONEOSTOMIE	realizarea chirurgicală a unei noi implantări a ureterului în bazinet.
URETEROPIELOPLASTIE	intervenție de chirurgie plastică pe ureter și bazinet.
URETEROPLASTIE	repararea chirurgicală a ureterului pentru corijarea unei stricturi sau deformări cicatriciale.
URETERORAFIE	sutura unui ureter secționat sau incizat.
URETERORECTOSTOMIE	implantarea chirurgicală a ureterului la rect.
URETEROSTENOZĂ	strâmțorarea calibrului uretral.
URETEROSTOMIE	deschiderea ureterului la piele.

URETEROTOMIE	incizia unui ureter.
URETEROURETEROSTOMIE	punerea în comunicare a două părți diferite din același ureter, pentru a se restabili fluxul urinar oprit prin obstrucție sau strictură.
URETEROVAGINAL	care se referă la ureter și la vagin.
URETEROVEZICAL	care se referă la ureter și la vezică.
URETRAL	care aparține uretrei; referitor la uretră.
URETRALGIE	durere la nivelul uretrei.
URETRĂ	canal urogenital prin care se scurge urina acumulată în vezică.
URETRECTOMIE	rezeecția totală sau parțială a uretrei.
URETRITĂ	denumire generică pentru inflamațiile uretrei.
URETROCEL	dilatația uretrei.
URETROCISTITĂ	uretrită asociată cu cistită.
URETROCISTOGRAFIE	sin. cistouretrografie.
URETROGRAFIE	radiografia uretrei după injectarea unui produs opacificant.
URETROGRAFIE MICTIONALĂ	radiografia uretrei în timpul micțiunii, după opacifierea vezicii.
URETROPENIAN	care se referă la uretră și la penis.
URETROPERINEAL	care se referă la uretră și la perineu.
URETROPLASTIE	intervenție de chirurgie plastică, menită să realizeze o nouă uretră cu ajutorul unor lambouri cutnate din vecinătate.
URETRORAFIE	sutura unei uretre secționare sau incizate.
URETRORAGIE	hemoragie provenită din uretră.
URETROREE	scurgere anormală provenită din uretră.
URETROSCOPIE	examen vizual al canalului uretral și al colului vezical cu ajutorul unui tub prevăzut cu un dispozitiv de iluminare.
URETROSCROTAL	care se referă la uretră și la scrot.
URETROSPASM	spasm al uretrei.
URETROSTENOZĂ	strâmtorare a uretrei.
URETROSTOMIE	deschiderea uretrei la piele, prin intervenție chirurgicală.
URETROTOMIE	incizia uretrei.
URETROTRIGONITĂ	inflamația uretrei și a trigonului vezical.
URETROVAGINAL	care se referă la uretră și la vagin.
URETROVEZICAL	care se referă la uretră și la vezică.
URIC	v. acid uric.
URICAZĂ	enzimă prezentă în ficat, splină și pulmon la cele mai multe mamifere (exceptând omul) și care contribuie la scindarea acidului uric, cu transformarea în allantoină.
URICEMIE	prezența acidului uric și a uraților în sânge.
URICOGENEZĂ	sin. uricopoieză.
URICOLITIC	1. care se referă la uricoliză; 2. se spune despre un medicament capabil să dizolve acidul uric.
URICOLIZĂ	distrugerea acidului uric în organism.

URICOPEXIE	fixarea acidului uric în țesuturi sub formă de depozite sau de calculi renali.
URICOPOIEZĂ	formarea acidului uric în organism.
URICOZURIC	se spune despre un medicament care favorizează eliminarea urinară a acidului uric.
URICOZURIE	sin. uricurie; mijloc terapeutic care crește eliminarea urinară de acid uric.
URICURIE	eliminarea acidului uric prin urină.
URIDINĂ	nucleozid pirimidinic format odată cu degradarea parțială a acizilor nucleici.
URINAR	care se referă la urină, la formarea și la excreția sa.
URINARE	sin. micțiune –eliminarea urinei din vezica urinară.
URINĂ	lichid organic produs de rinichi și eliminat prin căile urinare.
URINIFER	care transportă urina.
URLIAN	care se referă la oreion.
UROBILINĂ	pigment galben-oranj, provenit din oxidarea urobilinogenului.
UROBILINOGEN	produs de degradare al bilirubinei, format în intestin sub influența enzimelor bacteriilor intestinale.
UROBILINOGENEMIE	prezența urobilinogenului în sânge, în mod normal se află în cantitate mică, dar crește în afecțiuni hepatice și în cazuri de hemoliză.
UROBILINOGENURIE	concentrația de urobilinogen în urină care, în mod normal, este sub 25 mg pe zi, fiind crescută în afecțiunile hepatice.
UROBILINURIE	concentrația de urobilină în urină, rezultând din oxidarea în aer a urobilinogenului.
UROCITOGRAMĂ	identificarea și studiul hormonal al celulelor din sedimentul urinar.
UROCORDATE	grup de animale marine, sedentare sau planctonice, reprezentând cordatele cele mai inferioare (ex. ascidiile); coarda dorsală (notocordul) este prezentă doar în stadiul larvar, iar la adult se resoarbe; au sistem nervos redus.
UROCORTIZOL	sin. tetrahidrocortizol.
UROCORTIZON	sin. tetrahidrocortizon.
UROCROM	pigment brun-roșcat prezent în urină în cantitate mică; este un derivat de urobilină.
UROCULTURĂ	probă de laborator prin care se cercetează microbii din urină.
URODELE	ordin (<i>Urodela</i>) de amfibieni, cu corp alungit, prevăzut cu coadă, obișnuit tetrapode, cu membre normale aproximativ egale, care include circa 250 de specii, printre care salamandra, tritonul, proteul etc.
URODENSITOMETRU	sin. urometru.
URODINIE	micțiune dureroasă.
UROGEN	1. care se referă la producerea de urină, 2. care provine din urină.
UROGENITAL	sin. genitourinar.
UROGRAFIE	metodă radiologică pentru explorarea morfofuncțională a arborelui uretropicalocaliceal.
UROGRAFIE ASCENDENTĂ	sin. uretropicalografie retrogradă.
UROGRAFIE INTRAVENOASĂ	radiografie a aparatului urinar, opacifiat printr-o substanță de contrast introdusă pe cale intravenoasă și cu eliminare selectivă renală.
UROKINAZĂ	enzimă extrasă din urina umană sau animală, folosită pe cale intravenoasă în tratamentul trombozelor.
UROLITIAZĂ	sin. litiază urinară.
UROMETRU	instrument cu care se determină densitatea urinei.

MIC DICȚIONAR BIO-MEDICAL

*Cristina R.T.,
Dumitrescu Eugenia,
Teușdea V.,
Boboloaca I.*

UROMYCES	sin. rugina – gen de mucegaiuri din familia <i>Uredinales</i> cu numeroase specii, care atacă plantele leguminoase, producând tulburări la animalele care le consumă.
URONIC	v. acid uronic.
UROPIGIAL	care se referă la regiunea ano-sacro-caudală.
UROPIGIALĂ	formațiune glandulară sebacee, modificată, prezentă la păsări, situată la baza cozii, deasupra ultimelor vertebre sacrale; secreția acestor glande bogată în lipoizi, este folosită la păsări pentru a-și lubrefia penele.
UROPIONEFROZĂ	dilatația bazinetului prin acumulare de urină infectată, purulentă.
UROPOIETIC	<ol style="list-style-type: none">1. care se referă la uropoieză;2. care stimulează producerea de urină.
UROPOIEZĂ	formarea urinei în rinichi.
UROPORFIRINĂ	derivat de porfirină de culoare roșie, eliminat prin urină, pe care o colorează în roșu.
UROPORFIRINURIE	prezența patologică a uroporfirinelor în urină, pe care o colorează în roșu.
UROSCOPIE	(gr. <i>uron</i> – urină; <i>skopeo</i> – a examina), examenul urinei.
URTICARIAN	care se referă la urticarie.
URTICARIE	(lat. <i>urtica</i> - urzică), dermatoză pruriginoasă adesea de natură alergică.
U.S.	abr. unde ultrascurte.
USTILAGO	gen de mucegaiuri din ordinul <i>Ustilaginales</i> ale cărui specii atacă boabele de cereale, care consumate de animale duc la apariția unor intoxicații.
USUC	produsul de secreție al glandelor sebacee și sudoripare, care se găsește la suprafața pielii la ovine, având rol de apărare a pielii și a lânii la interperii.
UTER	organ cavitătar care formează împreună cu trompele și ovarele, organele genitale interne ale femeii.
UTER BICORN	uter divizat în partea superioară în două camere.
UTER BILOCULAR	uter a cărui capacitate este împărțită longitudinal printr-un perete.
UTER CORDIFORM	uter al cărui fund este marcat de o depresiune mai mult sau mai puțin profundă, ceea ce dă uterului o formă de inimă.
UTER DIDELF	uter împărțit în două compartimente de către un perete median, vaginul fiind și el, în general, divizat.
UTERIN	<ol style="list-style-type: none">1. care se referă la uter;2. se spune despre frații și surorile născute din aceeași mamă, dar nu din același tată.
UTEROOVARIAN	care se referă la uter și la ovar: ex. ligament uteroovarian.
UTERORAGIE	sin. metroragie, hemoragie uterină.
UTEROPLACENTAR	care se referă la uter și la placentă.
UTEROTUBAR	care trece prin uter și trompa uterină.
UTEROVAGINAL	care se referă la uter și la vagin.
UTILITARISM	atitudine conștientă a unui pacient care se folosește de tulburările sale într-un scop interesat.
UTRICULA PROSTATICĂ	canalul median cuprins în grosimea prostatei, între cele două canale ejaculatoare, care se deschide în vârful formațiunii veru montanum, printr-un orificiu în formă de fantă verticală.
UTRICULAR	<ol style="list-style-type: none">1. în formă de mic burduf,2. care se referă la o utriculă anatomică.
UTRICULĂ	vezicula vestibulului membranos, situată în spatele saculei, în care se articulează cele trei canale semicirculare.
UTRICULITĂ	inflamația utriculei urechii sau utriculei prostatice.

MIC DICȚIONAR BIO-MEDICAL

*Cristina R.T.,
Dumitrescu Eugenia,
Teușdea V.,
Boboloaca I.*

UTRICULOSACULAR	care se referă la urticulă și la sacula urechii interne.
U.V.	abr. raze ultraviolete.
UVEAL	care se referă la tunica medie a globului ocular.
UVEE	strat pigmentar al irisului.
UVEITĂ	inflamația uveei (tract uveal).
UVEOMENINGITĂ	nume dat sindroamelor caracterizate prin afectarea tractusului uveal, asociat cu meningita.
UVEOPLASTIE	operație reparatorie practică la tractusul uveal.
UVEOSCLERITĂ	inflamația tractusului uveal și a scleroticeii.
UVULA	<ol style="list-style-type: none">1. lobulul vermisului inferior al cerebelului;2. sin. lutea.
UVULAR	<ol style="list-style-type: none">1. care se referă la uvula cerebeloasă,2. sin. stafilin.
UVULITĂ	inflamația lutei.
UVULOTOMIE	incizie chirurgicală a lutei sau excizia ei.